

?Cap d'Any confinat

Il·lustració: Laura Estrada

Amb la multiplicació dels contagis, a mitjan desembre, ja es veia que el carro anava pel pedregar. La malura tenia un nom: òmicron. La variant de la covid, al capdavant menys agressiva, però amb una capacitat per escampar-se com la pólvora. A Manresa, la primera onada, abans fins i tot d'aparèixer la britànica delta, va representar una funesta escabetsxada esclatant enmig d'una població envellida i els serveis sanitaris, com arreu, col·lapsats. Un any després ja n'hem après, però no del tot. Ningú preveia un Nadal tan i tan confinat i un Cap d'Any amb control anticovid previ i antidòping posterior. I a la una, a fer nones.

L'efecte de les vacunes mitiga la normalitat, però no el desbordament de la medicina primària i la multiplicació fins a l'infinit dels contactes estrets, els contactes infecciosos, els contactes dels contactes i els cartells de les farmàcies anunciant que l'estoc de testos d'antígens s'havia acabat. Trobades amb la família anul·lades per baixes a una i altra banda, festes clandestines amb testos de ratafia i, encara bo, menys mortalitat. En resum, un inici de 2022 amb els braços a punt per rebre més vacuna i continuar mantenint la distància i la mascareta encara més a prop del mòbil, l'únic vehicle per retrobar-nos, de moment, virtualment. Aquest any, ja ho veurem.